604/00

Den 9. oktober 2000 blev i sag nr. 52.652:

xxxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i If Skadeforsikring (tidligere Skandia), klager over selskabets sagsbehandling i forbindelse med en anmeldt færdselsskade. Konkret ønsker klageren selskabet pligtigt at anerkende, at han ikke bærer nogen del af skylden for en anmeldt færdselsskade, samt at forsikringen skal afgangsføres pr. 1/1 2000.

Klageren anmeldte den 24/3 1999, at han den 4/3 1999 havde været involveret i en færdselsskade, hvor han havde påkørt en person. I skadeanmeldelsen har han forklaret: "I overhalingsbanen ser jeg mdp. krydse vejen i gang – 100 m før jeg rammer ham. Jeg vurderer at kunne nå forbi ham. På dette tidspunkt kører jeg max. 50. 50 m før: Mdp. har nu krydset én vognbane - begynder han at løbe. Jeg klodser bremsen men kan ikke undgå kollision. 9. Skyld Hvem mener De har skylden og hvorfor Modpart – pga. omstændighederne: Var stærkt beruset! (ud over ikke at se sig for)"

Af den i sagen optagne anmeldelsesrapport (der er ikke optaget politirapport) fremgår: "*Kort beskrivelse af uheldet* Part 1 kom kørende ad Sallingvej mod øst. Part 2 gik ud foran part 1, så part 1 ikke kunne undgå part 2. Begge parter enige om at part 2 havde skylden. Part 1's forrude knust. Parterne vejledt om at politiet ikke foretager sig yderligere."

Den 29/12 1999 modtog klageren herefter PBS-opkrævning og konstaterede, at motorkøretøjsforsikring var påført en præmiestigning fra 3.500 kr. til 8.600 kr. I skrivelse af 4/1 2000 til selskabet anførte klageren bl.a.: "I harme over Deres behandling af den skade der skete den 4. marts 1999, som skadelidte efter min ganske klare overbevisning ved grov hensynsløshed selv var skyld i, han pådrog sig, skriver jeg dette brev til Dem. Anledningen er den PBS-meddelelse jeg har modtaget ultimo december vedr. præmieopkrævning for år 2000. Jeg har erfaret, at jeg modsat præmien for år 1999 som efter rabat for samletegning var lige under kr. 3.551,00, i år skal betale 8.612,00! Den 29. december 1999 læste jeg PBS-meddelelsen og reklamerede umiddelbart herefter til kundeservice, dels over størrelsen af det opkrævede beløb og dels over det jeg kan udlede af beløbet, nemlig at jeg er blevet belastet af skaden. Medarbejderen, jeg talte med lovede at sætte betalingen i bero og at fremsende mig girokort til kvartårlig betaling idet hun oplyste, at indtil det endelige udfald af en skade foreligger, opkræver Skandia den forhøjede præmie. … Af PBS-meddelelsen kan jeg som nævnt godt læse, at jeg bliver bonusbelastet af skaden. I hvert fald indtil videre. Det er min opfattelse, at Skandias vurdering i så henseende er forkert jfr. nedenfor. Bliver det endelige udfald også i overensstemmelse med den opkrævning jeg har modtaget fra PBS skal jeg oplyse Dem om, at jeg umiddelbart herefter klager til Forsikringsankenævnet samt opsiger forsikringen med tilbagevirkende kraft til ophør pr. den 31. december 1999. Inden et sådant udfald sørger jeg naturligvis for at have tegnet ansvarsforsikring i et andet selskab. Spørgsmålet er, om ikke Skandia som forsikringsselskab skal oplyse mig om at jeg vil stige i præmie førend det rent faktisk sker, sådan at jeg får mulighed for, inden for opsigelsesfristens udløb at tage stilling til, om jeg vil fortsætte? Spørgsmålet der følger i samme åndedrag er, om Skandia overhovedet må opkræve så uforholdsmæssigt høj en præmie uden at have ladet mig tage stilling til, om jeg vil fortsætte? I tilfælde af en ankesag vil disse spørgsmål naturligvis indgå i min sagsgennemgang med betydelig styrke. Jeg er trods alt forbruger og har i den henseende visse rettigheder. Min kørsel i forbindelse med hændelsesforløbet, som jeg har beskrevet i skadesanmeldelsen, er jeg, som De formentlig ved, ikke blevet straffet for. Politiet har, viser det sig ved min telefoniske henvendelse til Station 3 dags dato, ikke udarbejdet nogen politirapport, men alene et påkørselskort. (politiets j.nr. 0103-80112-50233-99). Indholdet i kortet fik jeg oplæst i telefonen af p.ass. T. Som De også kan se af kortet erklærer også skadelidte, at han er skyld i det hele. At politiet har henlagt sagen betyder naturligvis ikke, at jeg ikke kan

have pådraget mig et evt. erstatningsansvar, alene at mine handlinger ikke er vurderet strafværdige. Jeg vil i øvrigt anmode Dem om med afgørelsen at fremsende en kopi af påkørselskortet. Politiets holdning indikerer dog efter min opfattelse på god vis, at jeg har opført mig agtsomt og at jeg derfor ikke skal belastes af skaden."

Selskabet meddelte i skrivelse af 25/2 2000 klageren, at sagen endnu ikke var afsluttet, ligesom man fastholdt, at klageren ikke var uden skyld i påkørslen.

Den 3/3 2000 fremsendte selskabet en oplysning om skadeudgift og præmiestigning til klageren. Af skrivelsen fremgår: "Skadesagen er nu afsluttet med en samlet udbetaling på **5.841,55 kr.** I beløbet er fratrukket eventuel selvrisiko eller moms, der er opkrævet separat. Det betyder, at De får en merudgift i forhold til, hvis skaden ikke havde været der. Merudgiften er **11.803 kr.** frem til elitetrinnet. Merudgiften er beregnet ud fra, at der ikke anmeldes flere belastende skader, inden elitetrinnet er nået, og at forsikringen ikke ændres. Der er ikke taget højde for indeksreguleringer, tarifændringer eller generelle præmieforhøjelser. Hvis De ønsker at betale skaden selv, kan De bruge girokortet. (Hvis De vil bruge anden betalingsform, beder vi Dem påføre skadenummeret). Hvis De ikke ønsker at betale skaden selv, skal De intet gøre."

Klageren meddelte herefter selskabet i skrivelse af 10/3 2000: "Med henvisning til behagelige telefoniske samtaler i går skal jeg bekræfte, at jeg i anledning af Deres skrivelse af den 3. marts hermed opsiger min forsikring med afgang pr. den 1. januar 2000. Mit nye autoansvarsforsikringsselskab bliver Udflytternes Forsikring A/S, Næstved, fra hvem De inden for de nærmeste dage vil modtage yderligere."

Klageren har i skrivelse af 17/4 2000 til nævnet oplyst, at selskabet vil afgangsføre ham pr. 1/3 2000. Af skrivelsen fremgår: "Pga. If…'s modvilje mod at afgangsføre mig som det var aftalt og som jeg allerede tilbage den 4. januar 2000 oplyser, at jeg vil, nemlig pr. 1. januar 2000 er jeg under protest nødsaget til at acceptere dette. Jeg formoder derfor, at dette er status p.t. Dog vides endnu ikke, hvordan anciennitetsspørgsmålet afgøres i relation til modregningen, hvilket jeg hermed skal opfordre If… til at meddele. Det gøres yderligere gældende **at** det pga. Skandia A/S' lange sagsbehandlingsprocedure (ingen skriftlighed, kun telefonisk henstand med en afgørelse) var umuligt indtil

den 4. januar 2000 at opsige forsikringen og **at** denne umulighed er Skandia A/S's ansvar **at** såfremt jeg på et tidligt tidspunkt havde fået at vide, hvad afgørelsen ville blive, ville jeg inden hovedforfald 1. januar 2000 kunne have bragt forsikringen til ophør, stadig pr. den 1. januar 2000 **at** skadens afslutning i relation til mig afgøres ved en afgørelse af ansvarsspørgsmålet, som forelå allerede i slutningen af december 1999 **at** jeg derfor på dette tidspunkt burde have fået besked om afgørelsen **at** jeg uagtet tavshed fra selskabets side rettidigt ophævede min forsikring i relation til afgørelsen af skaden, jfr. sagens bilag 2 **at** selskabet pga. tavshed i relation til sagens bilag 2, 7 og 8 og de telefoniske aftaler, jeg med kundecentret har lavet, burde vide, at jeg forventede, at min forsikring kunne opsiges pr. den 1. januar 2000 samt **at** selskabet dels pga. en mundtlig indgået aftale herom og dels pga. tavshed om min evt. vildfarelse med hensyn til afgangsdato er forpligtet til at afgangsføre mig pr. den 1. januar 2000, idet selskabet pga. korrespondancen burde vide, at jeg forventede dette og desuagtet ikke på noget tidspunkt i forløbet har oplyst mig om, at dette ikke var korrekt."

I selskabets skrivelse af 30/3 2000 til nævnet hedder det bl.a.: "På baggrund af oplysningerne i anmeldelsen og påkørselskortet har vi vurderet, at vi i henhold til Færdselsloven § 101 må anerkende erstatningspligten fuldt ud for fodgængerens personskade, og vi finder ikke, at der er grundlag for bortfald eller nedsættelse af erstatningen efter Færdselsloven § 101 stk. 2. Vi har lagt vægt på, at der ikke er optaget en egentlig rapport fra politiets side og ej heller foretaget alkoholtest/blodprøve, hvorfor påstanden om nedsættelse eller bortfald af erstatning på grund af grov uagtsomhed/stærk beruselse, på ingen måde er bevist eller underbygget. Skaden har medført præmiestigning på forsikringen jf. policens klausul B002, der blandt andet udtaler 'For hver skade forhøjes præmien med tre trin. Ved skade forstås en forsikringsbegivenhed, som medfører udgift for Skandia.' Vi finder, at vores forsikringstager ikke har udvist tilstrækkelig agtpågivenhed, og at han ikke er uden skyld i uheldet. Til støtte for vores påstand lægges oplysningerne i anmeldelsen, at klageren allerede 100 meter før uheldsstedet så modparten krydse vejbanen. På trods af dette fortsætter klageren med uændret hastighed, og vi kan derfor ikke betragte uheldet som værende uundgåeligt for vores forsikringstager."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**6. Opsigelse** 6.1 Forsikringen kan tidligst opsiges til en hovedforfaldsdag og med mindst en måneds varsel forud for denne. 6.2

Efter enhver skade kan såvel forsikringstageren som selskabet senest 14 dage efter skadens afslutning opsige forsikringen med 14 dages varsel."

Af policetillægget fremgår: "Efter et skadefrit forsikringsår nedsættes præmien til nærmeste lavere præmietrin. For hver skade forhøjes præmien med tre trin. Præmieforhøjelse efter skade sker ved førstkommende forfaldsdag efter skadedatoen. Ved skade forstås en forsikringsbegivenhed, som medfører udgift for Skandia."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og kan på det foreliggende grundlag ikke kritisere, at selskabet har pålagt klageren den fulde skyld for færdselsskaden.

Det fremgår af policetillægget, at der sker præmieforhøjelse efter skade ved førstkommende forfaldsdag efter skadedatoen. Dette kan således ske, selv om skaden ikke er afsluttet på den førstkommende forfaldsdag. Selskabets præmieopkrævning ultimo december 1999 var derfor retmæssig.

Opsigelsesfristen efter skade er i forsikringsbetingelserne angivet til perioden efter skaden og indtil 14 dage efter skadens afslutning. Skadesagen blev endeligt afsluttet ved selskabets skrivelse af 3/3 1999. Nævnet finder, at klagerens bemærkning i skrivelsen af 4/1 2000 til selskabet ikke med den grad af klarhed, som må kræves, er at anse for en opsigelse af forsikringen. Da klageren først opsagde bilforsikringen i sin skrivelse af 10/3 2000, kan nævnet ikke kritisere selskabets sagsbehandling i den henseende. Det bemærkes, at selskabet har accepteret at afgangsføre forsikringen allerede pr. 1/3 2000.

Som følge af det ovenfor anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard